

[Hans Hansen.]

af Rigsdagens Tid, bruger netop det ærede Medlem Hr. Krag et Par Timer til at gøre sine Betragtninger gældende — ogsaa fordi man er bange for, tror jeg, at naar Naboens Hus brænder, kommer bagefter Turen til en selv.

Det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen (Lejre) siger, at de ikke hvert Aar med Varme kan gaa ind for et nyt Forslag. Jeg har nu ikke mærket noget til Varmen endnu, og hvad angaar det nye, er Princippet i Forslaget i Virkeligheden det selv samme som i det, der forelaa i 1928; det er blot Afviklingen, Formueafgiften, der sker paa en anden Maade, men selve Afviklingen er fastlagt over en 25-aarig Periode og er ikke væsensforskellig fra, hvad der var foreslaaet i 1928. Men jeg har indrømmet, at vi meget gerne vil være med til en Forbedring af Forslaget, jeg har aabent erkendt, at vi ikke i dette Øjeblik selv kan gøre det bedre, men hvis man har en Villie, tror jeg ogsaa, der er en Vej til at faa det ført ud i Livet.

Det ærede Medlem Hr. Krag kom i Begyndelsen af sin Tale med den morsomme Bemærkning, at han vilde give en Præmie til den, der kunde forstaa Forslaget. Jeg tør nu alligevel ikke tage det ærede Medlem paa Ordet, for jeg kom til at tænke paa en anden Ting i det Øjeblik, det ærede Medlem saa flot udsatte denne Præmie. Jeg kom til at tænke paa en Begivenhed for nogle Aar siden, da det ærede Medlem i en Tale i Nakskov udtalte, at han vilde garantere for, at Staten ikke fik noget Tab ved at garantere for Landmandsbanken. Se, den Garanti, det ærede Medlem afgav den Gang, blev aldrig effektiv, men hvis nogen havde taget det ærede Medlem paa Ordet, var det blevet dyrt for ham, for den Garanti kunde det ærede Medlem ikke paatage sig. Og nu beror det jo paa, hvor stor den Præmie er, der her bliver udsat, om det ærede Medlems Garanti her ikke bliver af samme Beskaffenhed som den, det ærede Medlem paatog sig vedrørende Landmandsbanken. Derfor renoncerer jeg paa at faa Præmien fra det ærede Medlem.

Men jeg ved, der er mange, der har forstaaet Forslaget, og som jeg sagde i Gaar, en af den højtærede Indenrigsministers Embedsmænd har forstaaet det og holdt Foredrag om det uden at behøve at gætte sig til noget af det. Ham turde jeg, om jeg troede, at det var ærligt ment, godt indstille til den af det ærede Med-

lem Hr. Krag udsatte Præmie. (*Indenrigsministeren* [Dahlgaard]: Hvem er den Embedsmand?). Jeg behøver ikke at nævne Navne her. (*Indenrigsministeren* [Dahlgaard]: Det er vist ogsaa det bedste.) Men jeg skal gerne være til Raadighed med Oplysninger bagefter.

Saa siger det ærede Medlem Hr. Krag, at Forslaget om Overgang fra Skat til Skyld af 1928 var et helt andet Forslag end det foreliggende. Jeg vil derom sige, at i Princippet er de to Forslag ens, og det har det ærede Medlem i Virkeligheden ogsaa paavist i sin Omtale af Forslaget. Den 25-aarige Overgangsperiode er bibeholdt; blot har man nu taget Sigte paa, at Grundlaget er saaledes, at det er muligt at faa Tingene sat paa Plads, saa man efterhaanden kan naa henimod de Ting, som maaske var stærkere udpenslet i Forslaget af 1928. Men baade Fordelingen til Stat og Kommune og Indtægten er den samme.

Naar det ærede Medlem Hr. Krag i sin Omtale af Indtægterne omtaler Forslaget af 1928 og omtalte det ærede Medlem Hr. Pinholts Opstillinger fra det, som Venstrebladene afvigte Sommer kaldte „det store Jordskælv i det vestlige Jylland“, saa vil jeg gøre opmærksom paa en lille Regnefejl paa 63 Mill. Kr., som det ærede Medlem Hr. Pinholt der gjorde sig skyldig i, nemlig den Grundskyld, man inddrager til Stat og Kommune i Dag. Den forsvinder jo aldeles ikke, fordi man opkræver Resten; naar man efter vort Forslag og i Henhold til Venstres Vurderingslov af 1922 ved Vurderingerne konstaterer en større Værdi, vil der jo blive en større Stigning, som vi saa foreslaar inddraget paa anden Maade.

Men der var en Regnefejl, og denne Regnefejl havde mine to udmærkede Partifæller ogsaa gjort sig skyldige i i 1928. Men naar det ærede Medlem Hr. Pinholt og en saa stor Kapacitet som det ærede Medlem Hr. Krag kan gøre sig skyldig i den samme Regnefejl, er det vel tilgiveligt, at vi Rekrutter kan begaa en saadan Fejl.

Som sagt, vi ønsker kun Forslaget forbedret; og jeg vil ikke bestride, at det maaske kan gøres bedre. Dette vil vi gerne i Stedet for at faa alle de Morsomheder fra det ærede Medlem Hr. Krag — for det ærede Medlems Tale var jo en Række Morsomheder uden synderlig reel Tilknytning til det nærværende Forslag, en Række Morsomheder, som var hentet fra Østrig og andetstedsfra, og som jeg for øvrigt for